

Arrest

nr. 133 182 van 13 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 oktober 2014 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In uw eerste asielaanvraag verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtoun te zijn. U verklaarde afkomstig uit het dorp Dey Naw, gelegen in het district Guzara van de provincie Herat. Uit vrees voor uw oom (A.R.) die u zou willen uitschakelen, ontvluchtte u Afghanistan en vroeg u op 28 juni 2012 in België asiel aan. Uw eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-

generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 maart 2013 afgewezen omdat er aan uw asielmotieven geen geloof kon worden gehecht en er in het district Guzara in de provincie Herat geen situatie is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In haar arrest van 17 oktober 2013 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) u eveneens zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

In uw tweede asielaanvraag van 16 januari 2014 houdt u vast aan uw verklaringen van uw eerste asielaanvraag. Als nieuwe elementen legt u een attest van een cursus maatschappelijke oriëntatie en twee beoordelingen van een cursus Frans neer. Het CGVS nam op 16 april 2014 een beslissing van weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Een derde asielaanvraag diende u in op 8 augustus 2014. In uw derde asielaanvraag wijzigt u uw eerdere verklaringen in belangrijke mate. U beweert nu een andere naam te hebben (m.n. Alizai) en geboren te zijn in het district Sangin van de provincie Helmand. Toen u zeven jaar oud was, moest u in een ziekenhuis opgenomen worden in Herat. U verbleef vervolgens tot uw twaalf jaar in het dorp Dey Naw waarna u afwisselend in Dey Naw en Sangin verbleef. U heeft in uw eerdere asielaanvragen andere identiteitsgegevens en herkomst opgegeven omdat u niet wilde dat derden zouden ontdekken dat u Pashtoun bent. U beweert immers een hekel te hebben aan Pashtounen omwille van de problemen met uw oom, problemen waaraan u in uw huidige asielaanvraag vasthoudt.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u elf internetartikelen neer over de veiligheidssituatie in Afghanistan en de situatie van vrouwen in Afghanistan. Daarnaast brengt u twee artikelen over de hervorming van de asielwetgeving in België, een schrijven van uw advocaat in verband met uw nieuwe elementen in uw huidige asielaanvraag en een brief van Europarlementsleden over de situatie van de Afghanen in de Begijnhofkerk. Tenslotte brengt u nog een attest over uw vrijwilligerswerk in België en acht getuigenissen van Belgische burgers.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven als uw eerdere asielaanvragen, met name dat u in Afghanistan vervolging vreest van uw oom (A.R.). Er moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u in uw huidige asielaanvraag uw eerdere verklaringen herhaalt, wijzigt niets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Dat u heden uw verklaringen omtrent uw achternaam, geboorteplaats en verblijfplaatsen wijzigt, dient eveneens in dit licht te worden gezien. Als reden voor het verhullen van deze aspecten tijdens uw eerste twee asielaanvragen werpt u uw haat voor de Pashtounen op. Deze haat voor uw eigen etnische groep zou u ertoe hebben aangezet om voor de buitenwereld uw achternaam en geboorteplaats te verbergen zodat niemand kan beseffen dat u een Pashtoun bent. Aan uw gewijzigde identiteitsgegevens en de reden ervoor kan echter geen geloof worden gehecht. Zo weerhield niets u ervan om tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag, in uw beroep voor de RvV of tijdens uw tweede asielaanvraag waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. Te meer daar u zich tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wel degelijk Pashtoun verklaarde. Dat u er destijds geen moeite mee had om uw etnische origine te verhullen maar zich wel aan uw regio van herkomst hield, houdt gezien de opgegeven uitleg geen steek. De laattijdigheid van uw huidige verklaringen schaadt sterk het geloof in uw huidige versie. De reden voor uw verklaarde haat tegenover uw etniegenoten kan evenmin overtuigen. U beweert dat u een hekel heeft aan Pashtounen omdat u de problemen die u Afghanistan deden verlaten met Pashtounen ondervond. Aangezien uw problemen in Afghanistan ongeloofwaardig zijn, zoals hierboven uiteengezet, kan er ook aan uw beweerde afkeer voor Pashtounen geen geloof worden gehecht. Zelfs indien er daadwerkelijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde problemen met uw oom, quod non, dan nog is het bevreemdend dat u uit een interpersoonlijk conflict tussen twee familieleden van éénzelfde etnische groep een hekel opdoet aan alle leden van deze etnische groep. Van iemand die Pashtoun is en tussen de Pashtounen leefde, zou men verwachten dat hij een conflict met zijn oom ziet als een conflict met zijn direct familielid en niet als een etnisch geïnspireerd conflict met een Pashtoun. Voorts moet er op gewezen worden dat de belangrijkste wijziging in uw verklaringen, met name uw geboorte- en verblijfplaats in het district Sangin, sterk botst met de vaststelling dat u uw precieze woonplaats in dit district niet kan opgeven. Gevraagd naar uw exact adres

in Helmand geeft u slechts het district Sangin op. De naam van het dorp of de stad waar u verbleef, lijkt u niet te kennen. Tot slot is het van belang op te merken dat u na het aanbrengen van de wijzigingen in verband met uw geboorteplaats en verblijfplaats in Sangin artikelen neerlegt over de veiligheidssituatie in Sangin om vervolgens te besluiten dat u omwille van de onveilige situatie niet in Sangin kan leven. Het lijkt er sterk op dat uw wijziging in geboorte- en verblijfplaats aangestuurd werden vanuit een wens om van een district afkomstig te zijn waarvan de burgers een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er moet derhalve besloten worden dat u er niet in slaagt om de in uw derde asielaanvraag aangebrachte wijzigingen geloofwaardig voor te stellen.

De neergelegde stukken kunnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven en van uw verklaarde afkomst en verblijf in Sangin niet herstellen. De negen getuigenissen en het attest van de ngo handelen over uw gedrag en activiteiten in België en hebben derhalve geen uitstaans met uw asielmotieven. De twee artikelen over de wijzigingen in de Belgische asielprocedure, de brief van de Europarlementariërs en de artikelen over de papaverooft en de situatie van vrouwen en kinderen in Afghanistan hebben evenmin betrekking op uw persoonlijke asielmotieven. In de brief van uw advocaat worden dezelfde elementen aangehaald als tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Daarnaast legt u nog enkele artikelen neer over de veiligheidssituatie in verschillende streken in Afghanistan, die hieronder besproken worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele

situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Guzara in de provincie Herat worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel II: Noord- en West Afghanistan dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan.

In het district Guzara, van waar u afkomstig bent, is het echter relatief rustig. Van veiligheidsincidenten met een belangrijke impact op de burgerbevolking is in de verslagperiode geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Guzara van de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde internetartikelen kunnen de appreciatie van het CGVS dat er in het district Guzara geen reëel risico op ernstige schade is ten gevolge willekeurig geweld niet ombuigen. De artikelen over incidenten in Helmand, Nangarhar en Kabul met een overzicht van de burgerslachtoffers handelen immers niet over de veiligheidssituatie in Guzara en ook de artikelen over Herat hebben louter betrekking op de situatie in Herat stad zelf. Er moet dan ook besloten worden dat u geen informatie aanreikt die zou aantonen dat er voor de burgers in het district Guzara momenteel nood is aan de bescherming voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 57/6/2 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Volgens verzoeker acht het CGVS het ongeloofwaardig dat hij Pashtoun zou zijn. Hij stelt echter nooit over zijn kennis van de taal Pashtoun ondervraagd te zijn geweest. Hij stelt dat hij Pashtoun is en deze taal machtig is, hoewel hij ook bevestigt een afkeer ervan te hebben omwille van zijn verschrikkelijke ervaringen in Afghanistan. Wat betreft zijn afkomst uit Sangin verwijst verzoeker naar zijn verklaringen daaromtrent en vraagt hij om, indien zijn afkomst verder betwist wordt, ondervraagd te worden over Sangin. Verder benadrukt verzoeker dat zijn problemen hoogst geloofwaardig zijn: *"De drugshandel tussen de provincies Herat en Helmand en Iran is een bekend fenomeen, evenals het feit dat figuren zoals zijn stiefvader banden hebben met zowel de Taliban als met de politieke machthebbers."* Verzoeker meent dat *"zijn problemen omwille van zijn Tadjieke-Pashtoun afkomst in het kader van de huidige stijgende spanning tussen de ethnies"* ook zou onderzocht moeten worden.

Verder meent verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met de meest recente richtlijnen van UNHCR over Afghanistan (*"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"* van 6 augustus 2013). Verzoeker wijst erop dat hij meer dan twee jaar in België leeft en thans woonachtig is bij een Belgische familie; hij heeft Frans geleerd en neemt deel aan tal van activiteiten die in België heel normaal lijken, maar die in Afghanistan ervaren zouden worden als gaande *"tegen het moraal patroon"*. Verzoeker heeft getuigenissen in die zin neergelegd. Hij legt ook een aantal bijkomende foto's neer en een uitgebreide getuigenis van de heer en mevrouw (E.). Volgens verzoeker vormt het feit dat hij na zijn ervaringen conform de taliban-interpretatie van de islamitische normen zou moeten leven, gekoppeld aan zijn afkeer voor de mensen onder wie hij zou moeten leven, een voldoende reden om hem als vluchteling te erkennen.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat dezelfde richtlijnen van UNHCR melden dat jonge mannen een kwetsbaar profiel hebben wanneer ze omwille van de omstandigheden het risico lopen om gedwongen gerekruteerd te worden, zeker in de provincies Helmand en Herat. In het bijzonder meldt verzoeker dat in Guzara een gewapende talibangroep van ongeveer 200 strijders actief is, waarvan de leider gedood werd, maar een kennis van verzoekers grootvader langs moederszijde was. De kans op rekrutering door deze groep is volgens verzoeker zeer reëel. Dit element werd helemaal niet onderzocht, ondanks het feit dat de derde asielaanvraag werd ingediend na het verschijnen van de richtlijnen, aldus verzoeker. Toch blijkt uit het Cedoca-verslag dat er sprake is van een sterke aanwezigheid van AGE's in het district Guzara.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c), 57/6/2 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt afwisselend verbleven te hebben in twee Afghaanse districten, met name Sangin in de provincie Helmand en Guzara in de provincie Herat.

Verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *"Impliciet blijkt uit de bestreden beslissing dat het CGVS van oordeel is dat de subsidiaire bescherming aan asielzoekers afkomstig uit het district Sangin toegekend moet worden: "Tot slot is het van belang op te merken dat u na het aanbrengen van de wijzigingen in verband met uw geboorteplaats en verblijfplaats in Sangin artikelen neerlegt over de veiligheidssituatie in Sangin om vervolgens te besluiten dat u omwille van de onveilige situatie niet in Sangin kan leven. Het lijkt er sterk op dat uw wijziging in geboorte- en verblijfplaats aangestuurd werden vanuit een wens om van een district afkomstig te zijn waarvan de burgers een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet". Dit blijkt ook uit een persartikel van Tolonews van 23.9.2014, getiteld: "Sangin on the verge of collapse" (stuk 6). Het feit dat de Taliban op het punt staat dit district militair over te nemen heeft als gevolg dat de subsidiaire bescherming toegekend moet worden aan burgers afkomstig uit dit gebied."*

Vervolgens verwijst verzoeker naar het Cedoca-verslag over de provincie Herat en naar een document van het Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (hierna: ACCORD) van 18 augustus 2010, waaruit hij afleidt dat de activiteiten van de AEG's zich in de provincie Herat geconcentreerd hadden op de districten Shindand, Adraskan en Guzara. Er is volgens verzoeker ook kort geleden sprake geweest van open gevechten tussen AEG's enerzijds en ISAF en het

Afghaanse leger anderzijds in Guzara. Uit de verschillende artikelen in bijlage bij het verzoekschrift blijkt volgens verzoeker dat er enorm veel geweld in het district Guzara plaatsvindt. Verder wijst verzoeker erop dat *“ook rekening gehouden [moet] worden met de onafgebroken verslechtering van de toestand voor alle burgers, zoals blijkt uit het verslag van UNAMA van juli 2014, getiteld “Afghanistan, Midyear report 2014, “Protection of civilians in armed conflict””*.

2.1.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: zijn levensverhaal in het Frans (stuk 3), foto's (stuk 4), een getuigenis (stuk 5), een rapport van ACCORD van 18 augustus 2010 (stuk 7) en zes persartikelen (stukken 6 en 8-12).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De in het eerste middel aangevoerde schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.1. Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“Vooreerst moet er op gewezen worden dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven als uw eerdere asielaanvragen, met name dat u in Afghanistan vervolging vreest van uw oom (A.R.). Er moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u in uw huidige asielaanvraag uw eerdere verklaringen herhaalt, wijzigt niets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.*

Dat u heden uw verklaringen omtrent uw achternaam, geboorteplaats en verblijfplaatsen wijzigt, dient eveneens in dit licht te worden gezien. Als reden voor het verhullen van deze aspecten tijdens uw eerste twee asielaanvragen werpt u uw haat voor de Pashtounen op. Deze haat voor uw eigen etnische groep zou u ertoe hebben aangezet om voor de buitenwereld uw achternaam en geboorteplaats te verbergen zodat niemand kan beseffen dat u een Pashtoun bent. Aan uw gewijzigde identiteitsgegevens en de reden ervoor kan echter geen geloof worden gehecht. Zo weerhield niets u ervan om tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag, in uw beroep voor de RvV of tijdens uw tweede asielaanvraag waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. Te meer daar u zich tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wel degelijk Pashtoun verklaarde. Dat u er destijds geen moeite mee had om uw etnische origine te verhullen maar zich wel aan uw regio van herkomst hield, houdt gezien de opgegeven uitleg geen steek. De laattijdigheid van uw huidige verklaringen schaadt sterk het geloof in uw huidige versie. De reden voor uw verklaarde haat tegenover uw etniegenoten kan evenmin overtuigen. U beweert dat u een hekel heeft aan Pashtounen omdat u de problemen die u Afghanistan deden verlaten met Pashtounen ondervond. Aangezien uw problemen in Afghanistan ongeloofwaardig zijn, zoals hierboven uiteengezet, kan er ook aan uw beweerde afkeer voor Pashtounen geen geloof worden gehecht. Zelfs indien er daadwerkelijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde problemen met uw oom, quod non, dan nog is het bevreemdend dat u uit een interpersoonlijk conflict tussen twee familieleden van éénzelfde etnische groep een hekel opdoet aan alle leden van deze etnische groep. Van iemand die Pashtoun is en tussen de Pashtounen leefde, zou men verwachten dat hij een conflict met zijn oom ziet als een conflict met zijn direct familielid en niet als een etnisch geïnspireerd conflict met een Pashtoun. Voorts moet er op gewezen worden dat de belangrijkste wijziging in uw verklaringen, met name uw geboorte- en verblijfplaats in het district Sangin, sterk botst met de vaststelling dat u uw precieze woonplaats in dit district niet kan opgeven. Gevraagd naar uw exact adres in Helmand geeft u slechts het district Sangin op. De naam van het dorp of de stad waar u verbleef, lijkt u niet te kennen. Tot slot is het van belang op te merken dat u na het aanbrengen van de wijzigingen in verband met uw geboorteplaats en verblijfplaats in Sangin artikelen neerlegt over de veiligheidssituatie in Sangin om vervolgens te besluiten dat u omwille van de onveilige situatie niet in Sangin kan leven. Het lijkt er sterk op dat uw wijziging in geboorte- en verblijfplaats aangestuurd werden vanuit een wens om van een district afkomstig te zijn waarvan de burgers een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er moet derhalve besloten worden dat u er niet in slaagt om de in uw derde asielaanvraag aangebrachte wijzigingen geloofwaardig voor te stellen.”

De Raad ziet niet in op welke wijze hieruit kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal verzoekers Pashtounafkomst ongeloofwaardig acht, zoals verzoeker beweert. Voor het overige komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Ook de door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde documenten vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“De neergelegde stukken kunnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven en van uw verklaarde afkomst en verblijf in Sangin niet herstellen. De negen getuigenissen en het attest van de ngo handelen over uw gedrag en activiteiten in België en hebben derhalve geen uitstaans met uw asielmotieven. De twee artikelen over de wijzigingen in de Belgische asielprocedure, de brief van de Europarlementariërs en de artikelen over de papaverooft en de situatie van vrouwen en kinderen in Afghanistan hebben evenmin betrekking op uw persoonlijke asielmotieven. In de brief van uw advocaat worden dezelfde elementen aangehaald als tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.”*

Ook de stukken die verzoeker neerlegt bij onderhavig verzoekschrift zijn niet van aard de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten enkel

een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. De ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag werd reeds vastgesteld in het kader van de eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nummer 112 187 van 17 oktober 2013, dat kracht van gewijsde heeft. Verzoeker tekende bovendien in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen beroep aan tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname van de commissaris-generaal van 16 april 2014, zodat deze beslissing definitief geworden is. Verder dient opgemerkt dat verzoekers levensverhaal (verzoekschrift, stuk 3) duidelijk een gesolliciteerd karakter vertoont en zodoende niet van aard is een ander licht te werpen op de beoordeling van verzoekers asielaanvraag. De foto's (verzoekschrift, stuk 4) tonen enkel aan dat verzoeker deelnam aan activiteiten in België, doch kunnen op geen enkele wijze aanzien worden als een begin van bewijs van verzoekers asielaanvraag. Het bijbrengen van nog een getuigenis (verzoekschrift, stuk 5) is evenmin van aard de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag te herstellen, gelet op het gesolliciteerd karakter van dit document.

Waar verzoeker aanvoert dat hij in Afghanistan zal geconfronteerd worden met de talibaninterpretatie van de islamitische normen omwille van zijn activiteiten in België en hiervoor verwijst naar de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 6 augustus 2013, dient opgemerkt dat deze richtlijnen van UNHCR er zelf op wijzen dat rekening moet worden gehouden met *"the individual circumstances of the case"*. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij omwille van zijn activiteiten in België problemen zou ondervinden ingeval van een terugkeer naar zijn land van herkomst. Het louter verwijzen naar algemene informatie hieromtrent is niet voldoende. Hetzelfde geldt voor verzoekers bewering dat hij als jonge man gedwongen gerekruteerd zal worden door de taliban. Ook hier dient te worden benadrukt dat een loutere verwijzing naar een risicoprofiel, zonder een concreet verband aan te tonen met de individuele en persoonlijke situatie, niet volstaat om aan te tonen dat iemand in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; ten overvloede blijkt uit voormelde richtlijnen van UNHCR dat van gedwongen rekrutering slechts sprake is in de gebieden waar de AGE de effectieve controle hebben. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt echter dat Jalalabad stevig in handen is van de overheid. Verzoeker maakt met dergelijke algemene verwijzingen aldus niet aannemelijk dat hij *in concreto* dient te vrezen in dergelijke situatie terecht te komen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport 'UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan' van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan."*

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit *"conflict affected areas"* nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij

de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Guzara in de provincie Herat worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel II: Noord- en West Afghanistan dd. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan.

In het district Guzara, van waar u afkomstig bent, is het echter relatief rustig. Van veiligheidsincidenten met een belangrijke impact op de burgerbevolking is in de verslagperiode geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Guzara van de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde internetartikelen kunnen de appreciatie van het CGVS dat er in het district Guzara geen reëel risico op ernstige schade is ten gevolge willekeurig geweld niet ombuigen. De artikelen over incidenten in Helmand, Nangarhar en Kabul met een overzicht van de burgerslachtoffers handelen immers niet over de veiligheidssituatie in Guzara en ook de artikelen over Herat hebben louter betrekking op de situatie in Herat stad zelf. Er moet dan ook besloten worden dat u geen informatie aanreikt die zou aantonen dat er voor de burgers in het district Guzara momenteel nood is aan de bescherming voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Waar verzoeker stelt dat hij afwisselend in twee Afgaanse districten verbleef, met name Sangin in de provincie Helmand en Guzara in de provincie Herat, dient opgemerkt dat hoger reeds kwam vast te staan dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering in Sangin te hebben verbleven. Ten overvloede merkt de Raad op dat, zelfs als hieraan geloof gehecht zou kunnen worden – *quod non* – dan kan verzoeker zich eveneens in Guzara vestigen teneinde het risico op ernstige schade dat hij in Sangin stelt te lopen, te vermijden, aangezien hij in onderhavig verzoekschrift zelf stelt *afwisselend* in beide districten te hebben verbleven. Het bijbrengen van algemene informatie over Sangin (verzoekschrift, stuk 6) doet hieraan geen afbreuk.

Het rapport van ACCORD (verzoekschrift, stuk 7) dateert van 18 augustus 2010 en kan dan ook bezwaarlijk gezien worden als recente informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Herat en is dan ook niet van aard de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') te weerleggen. De overige door verzoeker bijgebrachte artikelen (verzoekschrift, stukken 8-12) liggen in dezelfde lijn als verweerders informatie en zijn dan ook niet van aard aan te tonen dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Waar verzoeker stelt "*In het kader van de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming moet ook rekening gehouden worden met de onafgebroken verslechtering van de toestand voor alle burgers, zoals blijkt uit het verslag van UNAMA van juli 2014, getiteld "Afghanistan, Midyear report 2014, "Protection of civilians in armed conflict"*", dient opgemerkt dat verzoeker niet aantoont waar of op welke wijze hiermee in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER